

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/120/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516204692
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2516204692.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkyň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, dieťa rodičov - matka: PaedDr. B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X, I., zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Námestie SNP 3, Trnava, IČO: 36 857 548, a otec: Ing. E. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, I., prechodne bytom O. G. XX, I., o návrhu matky na zvýšenie výživného, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 06.03.2017 č.k. 21P/117/2016-195, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. **m e n í** tak, že súd zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca na maloletého E. zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 130,- Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od 01.09.2016, týmto súd mení rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 8C/200/2010-488 zo dňa 21.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/3/2015-608 zo dňa 11.06.2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/3/2015-621 zo dňa 30.06.2015 v časti výšky výživného.

II. Napadnutý rozsudok vo výroku IV., ktorým súd zamietol návrh otca na zníženie výživného, odvolací súd **p o t v r d z u j e**.

III. Odvolací súd rozsudok vo výrokoch II. a V. - v časti zročného výživného a rozhodnutia o náhrade trov konania, **r u š í a v e c v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

I. Súd zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca na maloletého E. zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 165,- Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od 01.09.2016.

II. Zročné výživné za obdobie od 01.09.2016 do 28.02.2017 v sume 390,- Eur sa povoľuje otcovi zaplatiť v splátkach vo výške 11,- Eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Súd mení rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 8C/200/2010-488 zo dňa 21.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/3/2015-608 zo dňa 11.06.2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/3/2015-621 zo dňa 30.06.2015 v časti výšky výživného.

IV. Návrh otca sa zamietá.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 62 ods. 1, 2, 3, 4, § 75 ods. 1, § 78 ods. 3 Zákona o rodine a vecne tým, že z rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 8C/200/2010-488 zo dňa 21.10.2014 vyplýva, že súd uložil otcovi povinnosť platiť výživné na plnoletú K. od 07.01.2014 do 31.08.2014 v sume 150,- Eur mesačne a od 01.09.2014 v sume 200,- Eur mesačne splatnej k rukám plnoletej K. vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, na maloletého E. od 07.01.2014 sume 100,- Eur mesačne splatné k rukám navrhovateľky vždy do 15. dňa vopred. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 07.01.2014 do 31.10.2014 na plnoletú K. v sume 922,58 Eur súd odporcovi povolil splácať v mesačných splátkach po 26,- Eur spolu s bežným výživným a nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 07.01.2014 do 31.10.2014 na maloletého E. v sume 548,39 Eur súd povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 16,- Eur spolu s bežným výživným. Krajský súd v Trnave na odvolanie navrhovateľky, odporcu a plnoletej K. rozsudkom č.k. 10Co/3/2015-608 zo dňa 11.06.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 10Co/3/2015-621 zo dňa 30.06.2015 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti bežného výživného na maloletého E. v celom rozsahu a v časti bežného výživného na K. za obdobie do 31. augusta 2014 potvrdzuje, v časti bežného výživného na K. od 1. septembra 2014 naďalej ho mení tak, že odporca je povinný K. platiť výživné 300,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k jej rukám a vo zvyšku návrh K. zamietá. V časti zročného výživného napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa mení tak, že zročné výživné za obdobie od 7. januára 2014 do 31. mája 2015 na maloletého E. v sume 996,39 Eur a na K. v sume 2.560,58 Eur povoľuje odporcovi zaplatiť v splátkach po 42,- Eur mesačne na maloletého E. a 107,- Eur na K., u oboch spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie so splnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

3. Súd vychádzal zo skutočnosti, že maloletý E. v čase ostatného rozhodnutia mal 8 rokov, navštevoval 2. ročník ZŠ, kde na poplatkoch a pomôckach platil mesačne asi 15,- Eur, na stravu 40,- Eur, na futbalový krúžok 14,50 Eur. Maloletý potreboval ortopedické vložky do topánok, čo vychádzalo 10,- Eur mesačne a mal atopický ekzém, čo si vyžiadalo zvýšenú konzumáciu probiotík. Matka mu platila kredit na telefón 10,- Eur mesačne. Počas letných prázdnin bol maloletý v prímestskom tábore s poplatkom 110,- Eur. Výdavky maloletého spojené so školou, športovými aktivitami a zdravotnou starostlivosťou boli 100,- Eur mesačne, k čomu treba pripočítať výdavky na stravu, ošatenie rastúceho chlapca, čo zahŕňa nákup vždy nového sezónneho oblečenia, čo predstavovalo výdavky na maloletého E. v sume asi 190,- Eur mesačne. Plnoletá K. bola študentkou vysokej školy. Matka pracovala v R. O. - O. O. a O. I. vo verejnej správe, kde jej priemerný čistý mesačný príjem v roku 2013 bol 1.174,- Eur, v roku 2014 bol 990,- Eur. Matka s deťmi bývala v spoločnom dvojizbovom byte. Matka trpela na astmu, alergie, mala operáciu kíbov a plánovanú operáciu žľníka. Obaja rodičia boli bezpodielovými spoluvlastníkmi viacerých nehnuteľností a to pozemkov o celkovej výmere 1925 m² v k.ú. Z. vedených na LV č. XXXX, pozemku o výmere 7936 m² v k.ú. C. vedeného na LV č. XXX, bytu k.ú. I. vedeného na LV č. XXXX, pozemkov o celkovej výmere 1179 m² s neskolaudovaným rodinným domom v k.ú. I. vedených na LV č. XXXX. Otec bol vlastníkom pozemkov o celkovej výmere 1120 m² s priemyselnou budovou na ploche o výmere 522 m² v k.ú. I. vedených na LV č. XXXX. Otec býval v neskolaudovanom 8-izbovom rodinnom dome s mesačnými výdavkami na domácnosť 222,- Eur. Otec bol konateľom a spoločníkom v dvoch spoločnostiach a to A. s.r.o., kde bol jedným z dvoch spoločníkov a konateľom a W., s.r.o., kde bol jediným spoločníkom a konateľom, kde bol zároveň zamestnaný a kde jeho čistý priemerný mesačný príjem zo zamestnania bol v roku 2013 v sume 417,- Eur, v roku 2014 v sume 409,40 Eur. Spoločnosť A. s.r.o. aj spoločnosť W., s.r.o. podľa daňových priznaní dosahovali v rokoch 2011 až 2013 stratu. V roku 2011 otec kúpil pozemky s priemyselnou budovou, na čo si zobral pôžičku od spoločnosť W., s.r.o. dňa 30.04.2011 vo výške 50.000,- Eur. Z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov vložil otec sumu 42.000,- Eur do oboch jeho spoločností. Otec sa liečil na vysoký krvný tlak a za lieky mesačne platil 40,- Eur. Obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť len k plnoletej K. a maloletému E..

Odvolací súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že kúpa priemyselnej budovy s pozemkami neprímeraným majetkovým rizikom odporcu nebola, prenajímanie takéhoto majetku za iba symbolické nájomné však naopak za vzdanie sa odporcom majetkového prospechu použiteľného na iné účely považovať bolo nutné. Za sumu neprímeraných majetkových rizík braných na seba odporcom tak síce zo sumy 71.500,- Eur (ako polovice z vybratých 143.000,- Eur) ustálenej súdom prvého stupňa šlo vziať len sumu 21.000,- Eur (ako polovicu z 42.000,- Eur taktiež patriacich do BSM a vložených odporcom do oboch jeho obchodných spoločností bez zrejmeho účelu takejto pomoci podnikateľským subjektom, ktoré v priebehu podstatnej časti konania v prejednávanej veci vykazovali stratu), k tej však bolo treba pripočítať i

celú sumu pôžičky majúcej byť odporcovi poskytnutej jeho spoločnosťou W., s.r.o., dosiaľ nevrátenej a na základe vykonaného dokazovania nepoužitej na tvrdený účel zaplataenia časti kúpnej ceny za priemyselnú budovu s pozemkami (na čo boli už skôr použité prostriedky vybrané odporcom z účtu), teda 50.000,- Eur. Tým sa súčet súm zvyšujúcich príjem odporcu súci na výživné (i keď použitím iného mechanizmu jeho výpočtu) vyrovnal sume 71.000,- Eur (21.000,- + 50.000,-) konštatovanej už súdom prvého stupňa a bol len o 500,- Eur nižším než skutočná polovica všetkých súm vybraných odporcom z účtu a pripísaných na vrub tohto účastníka. Takúto sumu bol podľa názoru odvolacieho súdu dôvod rozvrhnúť na 5 rokov očakávaného času riadneho vysokoškolského štúdia K. (po uplynutí ktorého obdobia a predpokladanom zániku vyživovacej povinnosti oboch rodičov k tomuto ich dieťaťu by sa zdroje výživného skôr poskytovaného jej i E. mali sústrediť len v prospech E.), teda na 1.183,33 Eur mesačne (71.000,- : 60) a jej spočítaním s vykazovaným príjmom odporcu zo zamestnania v jeho spoločnosti W., s.r.o. (417,- Eur) a polovicou trhového nájomného za priestory prenajímané len odporcom inak (261,- Eur) dospieť k záveru o hypotetickom príjme odporcu použiteľnom na výživné vyjadrenom sumou 1.861,33 Eur (1.183,33 + 417,- + 261,-). Z takejto sumy obvyklé rozpätie 20 - 25%, použiteľné na výživné majúce sa platiť dieťaťu (resp. aj viacerým deťom) jeho zamestnaným rodičom nemajúcim dieťa (deti) v osobnej starostlivosti predstavovalo interval 372,27 - 465,33 Eur, v jeho rámci však limitujúcim faktorom boli odôvodnené potreby detí.

4. Z vykonaného dokazovania vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný.

5. Naposledy bolo o výživnom na maloletého rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 8C/200/2010-488 zo dňa 21.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/3/2015-608 zo dňa 11.06.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 10Co/3/2015-621 zo dňa 30.06.2015, ktorým súd určil výživné otca voči maloletému E. od 07.01.2014 vo výške 100,- Eur mesačne. Súd vychádzal zo skutočnosti, že maloletý E. mal 8 rokov, navštevoval 2. ročník ZŠ, kde na poplatkoch a pomôckach platil mesačne asi 15,- Eur, na stravu 40,- Eur, na futbalový krúžok 14,50 Eur. Maloletý potreboval ortopedické vložky do topánok, čo vychádzalo 10,- Eur mesačne a mal atopický ekzém, čo si vyžiadalo zvýšenú konzumáciu probiotík. Matka mu platila kredit na telefón 10,- Eur mesačne. Počas letných prázdnin bol maloletý v prímestskom tábore s poplatkom 110,- Eur. Výdavky maloletého spojené so školou, športovými aktivitami a zdravotnou starostlivosťou boli 100,- Eur mesačne, k čomu bolo treba pripočítať výdavky na stravu ošatenie rastúceho chlapca, čo zahŕňa nákup vždy nového sezónneho oblečenia, čo predstavovalo výdavky na maloletého E. v sume asi 190,- Eur mesačne. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že maloletý E. má 10 rokov a je žiakom 4 ročníka ZŠ, s ktorou sú spojené výdavky podľa potvrdenia školy vo výške 19,- Eur mesačne, za stravu v školskej jedálni uhrádza 23,- Eur mesačne, poplatok za družinu je 10,- Eur mesačne, výdavky s hádzanou sú 8,- Eur mesačne, s hudobnou 8,50 Eur mesačne, s plávaním 50,- Eur mesačne, poisťou 24,- Eur mesačne. Maloletý potrebuje ortopedické vložky do topánok z dôvodu plochej nohy, má stále problémy so zakrivením chrbtice, preto chodí plávať na plaváreň, čo mu bolo doporučené ortopédom. V lete 2015 bola maloletému diagnostikovaná neurológom porucha aktivity a pozornosti ADHD, ktorá si okrem zvýšenej domácej prípravy školských povinností, vyžaduje farmakologickú liečbu a terapiu neurobiofeedbackom, ktorý absolvuje dvakrát do týždňa, pričom táto liečba nie je hrazená poisťovňou a matka za liečbu maloletého platí 80,- Eur mesačne, za lieky Tebokan a omega 3 MK dopláca 20,- Eur mesačne. Za ošetrovanie zubára dopláca maloletý 6,25 Eur mesačne. Ďalšie výdavky na maloletého sú za oblečenie, obuv, hygienické potreby, ovocie a zeleninu vo výške 100,- Eur mesačne. Výdavky maloletého v súčasnosti sú vo výške 372,75 Eur mesačne.

6. Matka v čase ostatného rozhodnutia bola zamestnaná v R. O. - O. O. a O. I., kde jej priemerný čistý mesačný príjem v roku 2013 bol 1.174,- Eur, v roku 2014 bol 990,- Eur. Matka s deťmi bývala v spoločnom dvojizbovom byte. Matka trpela na astmu, alergie, mala operáciu kíbov a plánovanú operáciu žľníka. Obaja rodičia boli bezpodielovými spoluvlastníkmi viacerých nehnuteľností a to pozemkov o celkovej výmere 1925 m² v k.ú. Z. vedených na LV č. XXXX, pozemku o výmere 7936 m² v k.ú. C. vedeného na LV č. XXX, bytu k.ú. I. vedeného na LV č. XXXX, pozemkov o celkovej výmere 1179 m² a neskolaudovaného rodinného domu v k.ú. I. vedených na LV č. XXXX. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že matka je stále zamestnaná v R. O. - O. O. a O. I., kde jej priemerný čistý mesačný príjem v období od augusta 2015 do júla 2016 bol 1.052,36 Eur, od augusta 2016 do januára 2017 bol 1.199,40 Eur. Matka je zamestnaná aj na dohodu, z ktorej má nepravidelný príjem priemerne vo výške 140,- Eur mesačne, poberá prídavok na maloletého vo výške 23,52 Eur mesačne a má príjem z prenájmu dvojizbového bytu

vo výške 100,- Eur mesačne. Matka spolu s maloletým E., K. a priateľom bývajú v trojizbovom byte, ktorý je vo výlučnom vlastníctve matky, ktorý matka zakúpila prostredníctvom pôžičky, ktorú spláca v sume 360,- Eur mesačne. Výdavky na domácnosť sú 170,- Eur za služby a energie, 21,- Eur telefóny a internet, 350,- Eur na potraviny a hygienické potreby, 20,- Eur na lieky, 50,- Eur benzín, poplatok za RTVS 4,64 Eur, ročné výdavky sú poistenie domácnosti 57,- Eur, úschova pupočníkovej krvi 21,- Eur, poistenie auto 130,- Eur, matkine životné poistenie 586,- Eur, dane a KO za spoločné nehnuteľnosti 1/2 byt na Z. 143,- Eur. Matke prispieva polovicou jej partner na energie a nákup potravín. Matka má vyživovaciu povinnosť k maloletému E. aj plnoletej K., ktorá pokračuje v štúdiu na vysokej škole.

7. Otec v čase ostatného rozhodnutia bol konateľom a spoločníkom v dvoch spoločnostiach a to A. s.r.o., kde bol jedným z dvoch spoločníkov a konateľom a W., s.r.o. kde bol jediným spoločníkom a konateľom, kde bol zároveň zamestnaný a kde jeho čistý priemerný mesačný príjem zo zamestnania bol v roku 2013 v sume 417,- Eur, v roku 2014 v sume 409,40 Eur. Spoločnosť A. s.r.o. aj spoločnosť W., s.r.o. podľa daňových priznaní dosahovali v rokoch 2011 až 2013 stratu. V roku 2011 otec kúpil pozemky s priemyselnou budovou a zobral si pôžičku od spoločnosť W., s.r.o. dňa 30.04.2011 vo výške 50.000,- Eur. Z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov vložil otec sumu 42.000,- Eur do oboch jeho spoločností. Otec býval v neskolaudovanom 8-izbovom rodinnom dome s mesačnými výdavkami na domácnosť 222,- Eur. Obaja rodičia boli bezpodielovými spoluvlastníkmi viacerých nehnuteľností a to pozemkov o celkovej výmere 1925 m² v k.ú. Z. vedených na LV č. XXXX, pozemku o výmere 7936 m² v k.ú. C. vedeného na LV č. XXX, bytu k.ú. I. vedeného na LV č. XXXX, pozemkov o celkovej výmere 1179 m² s neskolaudovaným rodinným domom v k.ú. I. vedených na LV č. XXXX. Otec bol vlastníkom pozemkov a celkovej výmere 1120 m² s priemyselnou budovou na ploche o výmere 522 m² v k.ú. I. vedených na LV č. XXXX. Otec sa liečil na vysoký krvný tlak a za lieky mesačne platil 40,- Eur. Otec mal vyživovaciu povinnosť len k plnoletej K. a maloletému E.. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že otec je stále konateľom a spoločníkom v spoločnostiach A. s.r.o., kde je jedným z dvoch spoločníkov a konateľom a W., s.r.o. kde je jediným spoločníkom a konateľom, v ktorej je zároveň zamestnaný a kde jeho čistý priemerný mesačný príjem zo zamestnania bol v roku 2016 v sume 414,19 Eur. Spoločnosť W., s.r.o. podľa účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2015 dosiahla výsledok hospodárenie 11.542,- Eur. Z výkonu funkcie konateľa ani spoločníka otec nemá žiadny príjem ani odmeny, zisk rozdeľovaný nebol. Dosiahnutý zisk bol použitý na úhradu faktúr, krytie strát z minulých rokov. Spoločnosť A. s.r.o. podľa účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2015 dosiahla výsledok hospodárenie - 727,- Eur. Otec má príjem aj z prenájmu priestorov výrobnnej haly vo výške cca 40,- Eur mesačne spoločnosti A. a 50,- Eur mesačne spoločnosti W.. Spoločnosť A. nemá žiadnych zamestnancov, nevykonáva žiadnu činnosť, má exekúcie, prenájom neuhrádza. Otec býva v neskolaudovanom 8-izbovom rodinnom dome s mesačnými výdavkami na domácnosť 136,- Eur plyn, 62,52 Eur elektrina, 10,66 Eur vodné, stočné, 115,- Eur strava a hygienické potreby, 20,82 Eur lieky. Od novembra 2016 začal otec splácať spoločnosti W., s.r.o. pôžičku v mesačných splátkach vo výške 348,- Eur. Otec dňa 28.10.2016 uzavrel zmluvu o pôžičku so svojim bratom Ing. P. W. v sume 15.000,- Eur. Otec má vyživovaciu povinnosť k maloletému E. aj plnoletej K., ktorá pokračuje v štúdiu na vysokej škole.

8. Obaja rodičia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi viacerých nehnuteľností a to pozemkov o celkovej výmere 1925 m² v k.ú. Z. vedených na LV č. XXXX, pozemku o výmere 7936 m² v k.ú. C. vedeného na LV č. XXX, bytu k.ú. I. vedeného na LV č. XXXX, pozemkov o celkovej výmere 1179 m² s neskolaudovaným rodinným domom v k.ú. I. vedených na LV č. XXXX. Otec je vlastníkom pozemkov a celkovej výmere 1120 m² s priemyselnou budovou na ploche o výmere 522 m² v k.ú. I. vedených na LV č. XXXX. Zo zhodných tvrdení matky a otca mal súd preukázané, že rodičia uzavreli dohodu o vyporiadaní BSM a podali návrh na vklad vlastníckych práv do katastra nehnuteľností, ktoré doposiaľ neboli zapísané, dohoda vyporiadaní BSM teda nie je ešte účinná a rodičia ešte nie sú evidovaní ako výluční vlastníci jednotlivých nehnuteľností. Rodičia sú teda vlastníkmi rovnakých nehnuteľností ako v čase ostatného rozhodnutia o výživnom.

9. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k podstatnej zmene okolností na strane maloletého, ktoré spočívajú v zhoršení zdravotného stavu maloletého a podstatnom zvýšení výdavkov na strane maloletého. V auguste 2015 bola maloletému diagnostikovaná pediatrickým neurológom porucha aktivity a pozornosti ADHD, lekár mu predpísal terapiu neurobiofeedbackom, ktorý absolvuje maloletý dvakrát do týždňa, pričom táto liečba nie je hrazená poisťovňou a matka za jedno sedenie platí 10,- Eur, t.j. 80,- Eur mesačne. Maloletému bola predpísaná aj farmakologická liečba Tebokanom a omega 3 MK, za ktoré dopláca 20,- Eur mesačne.

Okrem liečby si táto diagnóza vyžaduje aj zvýšenú domácu prípravu školských povinností a zvýšenú pozornosť maloletého v škole, čo sa matka snaží maloletému kompenzovať mimoškolskými aktivitami ako hádzaná, hra na gitaru. Maloletému bolo diagnostikované aj zakrivenie chrbtice a ortopéd mu doporučil plávanie, maloletý dochádza na plaváreň do Piešťan, s čím má výdavky vo výške 50,- Eur mesačne.

10. Matka maloletého od posledného rozhodnutia o výživnom nadobudla do výlučného vlastníctva trojizbový byt a mierne sa jej zvýšil príjem, avšak zároveň sa jej zvýšili výdavky, keď predmetný byt zakúpila prostredníctvom úveru, ktorý spláca vo výške 358,44 Eur mesačne.

11. Na strane otca ako povinného súd nezistil žiadnu podstatnú zmenu pomerov. V čase ostatného rozhodnutia prvostupňový aj odvolací súd vychádzali nielen z reálneho ale aj potenciálneho príjmu otca 71.000,- Eur rozpočítaného na päť rokov, t.j. zo sumy 1.183,33 Eur mesačne, ktorý príjem by otec mohol dosahovať v prípade, ak by na seba nebral neprimerané majetkové riziká, za ktoré je stále možné rovnako ako v čase ostatného rozhodovania považovať sumu 21.000,- Eur (ako polovicu z 42.000,- Eur patriacich do BSM a vložených otcom do oboch jeho obchodných spoločností bez zrejmeho účelu takejto pomoci podnikateľským subjektom), ku ktorým sumám je potrebné pripočítať i celú sumu pôžičky majúcej byť otcovi poskytnutej jeho spoločnosťou W., s.r.o., dosiaľ nevrátenej a na základe vykonaného dokazovania nepoužitej na tvrdený účel zaplatenia časti kúpnej ceny za priemyselnú budovu s pozemkami, teda 50.000,- Eur. Takisto prenajímanie priemyselnej budovy s pozemkami za iba symbolické nájomné aj v súčasnosti súd považuje za vzdanie sa otcom majetkového prospechu použiteľného na výživné, keď polovica trhového nájomného za priestory prenajímané len otcom konštatovaná odvolacím súdom je 261,- Eur. K námietke otca, že prvostupňový aj odvolací pochybili keď konštatovali, že kúpa priemyselnej budovy s pozemkami bola neprimeraným rizikom, tento výdavok vynaložený byť nemal a napriek tomu zohľadnili aj cenu za ich prenájom súd uvádza, že odvolací súd výslovne na str. 10 rozsudku konštatoval, že kúpa priemyselnej budovy s pozemkami neprimeraným rizikom nebola, týmto je len jeho prenajímanie za symbolické nájomné. Od potenciálnych príjmov otca ustálených odvolacím súdom v ostatnom rozhodnutí o výživnom nebol dôvod sa odchýliť ani v tomto konaní, preto súd k nim pripočítal reálny príjem otca zo zamestnania v jeho spoločnosti W., s.r.o. vo výške 414,19 Eur mesačne a dospel k záveru o hypotetickom príjme otca použiteľnom na výživné vyjadrenom sumou 1.858,52 Eur (1.183,33 + 414,19 + 261,-). Z takejto sumy obvyklé rozpätie 20 - 25%, použiteľné na výživné majúce sa platiť dieťaťu (resp. aj viacerým deťom) jeho zamestnaným rodičom nemajúcim dieťa (deti) v osobnej starostlivosti predstavovalo interval 371,70 - 464,63 Eur, v jeho rámci však limitujúcim faktorom boli odôvodnené potreby detí. Súd musel prihliadnuť na skutočnosť, že otcovi v skoršom rozhodnutí bola určená povinnosť platiť na výživu K. sumu 300,- Eur mesačne, preto výživné na maloletého E. bolo možné určiť maximálne v sume 165,- Eur mesačne a to na hornej hranici uvedeného rozmedzia s prihliadnutím na zvýšené výdavky so zhoršeným zdravotným stavom maloletého, pričom ostatné zvýšené výdavky súvisiace aj s mimoškolskými aktivitami budú hradného z prídavku na dieťa a výživného zo strany matky. Na splátky pôžičky vo výške 348,- Eur súd nemohol prihliadnuť, nakoľko sa nejedná o prednostnú pohľadávku majúcu prednosť pre pohľadávku výživného a navyše otec pôžičku začal splácať v mesiaci november 2016, kedy mu bol doručený návrh matky na zvýšenie výživného, čo sa súdu javí ako účelové vytvorenie výdavku na strane otca. Vzhľadom na vek a zdravotné problémy maloletého si matka plní svoju vyživovaciu povinnosť k nemu ešte aj výkonom osobnej starostlivosti, nielen finančne, keď na osobnej starostlivosti o maloletého sa otec takmer vôbec nepodieľa. Povinnosťou oboch rodičov, teda nielen matky, je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletého a vynaložiť všetko úsilie, aby dosahovali príjmy, z ktorých jeho výživu zabezpečia, pričom otec musí pristupovať k práci a aj k využívaniu svojho majetku zodpovedne, a ak tak nerobí, nie je to možné ospravedlniť znížením vyživovacej povinnosti.

12. K otcom uvádzaným dôvodom zníženia výživného súd doplnil, že pri rozhodovaní o znížení, resp. zvýšení výživného súd porovnáva okolnosti dôležité pre určenie výživného v dobe skoršieho rozhodnutia, ako aj nového rozhodnutia a v novom konaní nie je možné prehodnocovať postup súdu vo veci vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 8C/200/2010 ani Krajského súdu v Trnave v konaní sp. zn. 10Co/3/2015, ale je len možné dôsledne skúmať zmenu pomerov odôvodňujúcu požiadavku otca na zníženie výživného a matky na zvýšenie výživného. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd návrh otca na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný.

13. Zvýšením výživného od 01.09.2016 do 28.02.2017 vznikol otcovi nedoplatok v sume 390,- Eur, keď otec mal zaplatiť výživné vo výške 990,- Eur (6 mesiacov x 165,- Eur), ale uhradil len 600,- Eur (6 mesiacov x 100,- Eur). Uvedený nedoplatok súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach vo výške 11,- Eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

14. Súd zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 8C/200/2010-488 zo dňa 21.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/3/2015-608 zo dňa 11.06.2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/3/2015-621 zo dňa 30.06.2015 v časti výšky výživného na maloletého E..

15. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko zákon iné rozhodnutie o náhrade trov konania neustanovoval, keď v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku je náhrada trov konania v zásade vylúčená a neuplatňuje sa princíp úspechu ani zavinenia, pričom súd možnosť priznať náhradu trov konania v zmysle § 53 a nasl. CSP nezistil.

16. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec namietajúc správnosť napadnutého rozsudku. Poukázal na odôvodnenie rozsudku, podľa ktorých súd prihládol na zvýšené výdavky na maloletého E., keď maloletý mal absolvovať terapiu neurofeedbackom, ktorá bola absolvovaná podľa tvrdenia matky 2 x týždenne po 15,- Eur za jednu terapiu. Pripojil potvrdenie spoločnosti Blumentál, s.r.o. zo dňa 10.03.2017, podľa ktorého mal E. absolvovať terapiu neurofeedbackom jednorazovo v období november 2015 do júna 2016 priemerne štyri neurofeedback tréningy mesačne, čiže jeden tréning za 10,- Eur, teda tvrdenie navrhovateľky o tomto výdavku pre maloletého v čase konania ako o mesačnom výdavku je nepravdivé. Ďalej namietal podľa vyjadrenia športového plaveckého klubu v Piešťanoch zo dňa 17.03.2017 maloletý mal absolvovať len jednorazovo plavecký výcvik a to v období 14.03.2016 do 13.04.2016 s poplatkom 50,- Eur mesačne. Tým, tiež poukázal na to, že tvrdenie matky o tomto výdavku na maloletého v čase konania ako o mesačnom výdavku je nepravdivé. Okrem toho namietal aj neúmerné prezentované mesačné výdavky pre maloletého matkou, ktoré sú neštandardné, neprímerané, nezodpovedajúce opodstatneným a oprávneným potrebám maloletého s prihliadnutím na jeho vek. Takisto podľa tvrdení matky od októbra 2015 má bývať so svojimi deťmi a so svojim priateľom v byte, na ktorý si vzala úver a teda navrhoval, aby súdu bol predložený príjem priateľa matky Z. R. za súdom určené obdobie, nakoľko žije s matkou a maloletým synom E. v spoločnej domácnosti, kde má aj trvalý pobyt, čo by mal súd zohľadniť pri predložených výdavkoch navrhovateľky na domácnosť. Zdôraznil, že od poslednej úpravy výživného do podania návrhu uplynul v podstate iba rok, maloletý je žiakom 3. ročníka základnej školy, teda jeho pomery sa nemohli podstatne zmeniť a sú prakticky rovnaké ako v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Poukázal na svoje ekonomické problémy vo firmách, ktoré pretrvávajú, v súčasnosti firma A., s.r.o. nemá žiadneho zamestnanca, nevykonáva žiadnu činnosť. Jej obrat bol v roku 2015 nulový. Keďže podnikanie nemôže okamžite ukončiť, nakoľko by zostal bez príjmu, je nútený pre chod firmy autá požičať a hľadať iné riešenia. Firma W., s.r.o. funguje v krízových podmienkach, má 3 zamestnancov kvôli šetreniu nákladov. Poukázal aj na skutočnosť, že vo výrobných priestoroch firmy nemá pitnú vodu ani plyn. Obe firmy v ktorých je majiteľom majú od roku 2010 vplyvom krízy problémy so získavaním zákaziek, majú dlhy voči inštitúciám. Tiež dal do pozornosti odvolaciemu súdu skutočnosť, že odôvodnenie rozsudku je v podstatnej časti nepreskúmateľné (bod 62 rozsudku), keď súd určoval otcovi výživné na obe deti s tým, že obvyklé rozpätie 20% až 25% zo sumy 1.852,52 Eur ako predpokladateľného, avšak nie reálneho príjmu je 371,70 - 464,63 Eur, ktoré aby mohol odporca platiť na výživnom. Súd vychádzal teda nielen z reálneho, ale aj z potencionálneho príjmu 71.000,- Eur rozpočítaného na 5 rokov, teda 1.183,52 Eur mesačne. Tento príjem by mohol dosahovať v prípade, ak by na seba nebral neprímerané majetkové riziká, za ktoré je možné považovať sumu 21.000,- Eur ako polovicu zo 42.000,- Eur patriacich do BSM a vložených do oboch spoločností bez zrejmého účelu takejto pomoci + sumu pôžičky 50.000,- Eur od firmy W., s.r.o. zo dňa 30.04.2011, ktorú zobral počas manželstva. Poukázal na hospodárenie vo firmách a vykonané transakcie, ktoré nemožno hodnotiť ako vzdanie sa majetkového prospechu, resp. prijatie neprímeraného majetkového rizika. Za daných okolností bolo toto jediné a nevyhnutné riešenie v záujme zachovania firiem a pokračovania vo výrobe. Matka maloletého ešte ako jeho manželka o všetkých problémoch a transakciách vedela, súhlasila s platbami, rovnako ako vedela o prosperovaní firiem, nakoľko využívala finančné prostriedky zo zisku. Prostriedky, ktoré boli do spoločnosti vložené boli zo spoločnosti aj vybraté a použité pre potreby rodiny a preto suma 21.000,- Eur ako polovica zo sumy 42.000,- Eur nemôže byť započítaná do potencionálneho

príjmu. Obdobne je to aj s pôžičkou 50.000,- Eur od firmy W., s.r.o., ktorú zobral počas manželstva a táto suma sa minula pre potreby rodiny a v rámci vyporiadania BSM pôžička zostala jemu aj ju spláca a nemôže byť započítaná do potencionálneho príjmu. Čo sa týka príjmu z prenájmu, reálny príjem je 90,- Eur mesačne. Poukázal na zákonnú úpravu výživného a podmienky za akých je možné, aby súd k zvýšeniu výživného pristúpil. Zdôraznil, že jeho príjem aktuálne predstavuje 414,19 Eur. Matka v čase rozhodovania súdu prvej inštancie poberala prídavky na deti a pracovala s čistým mesačným príjmom 990,- až 1.199,40 Eur mesačne, pričom je známe, že mzdy v školstve neklesajú, práve naopak zvyšujú sa. Okrem toho matka má ako plus príjem aj príjem z prenájmu bytu. Vzhľadom na vek maloletého E., jeho štandardné potreby má za to, že výživné je určené neprimerane vysoké. Poukázal na to, že má vyživovaciu povinnosť voči plnoletej dcére K. a to 300,- Eur mesačne plus spláca zročné výživné 107,- Eur a preto výživné by malo byť v každom prípade na maloletého E. nižšie, podľa jeho odhadu 90,- Eur mesačne. Výdavky na maloletého E. predložené matkou za terapie 120,- Eur mesačne, plávanie 50,- Eur mesačne považuje za nepravdivé a zavádzajúce súd. Takisto namieta výdavky 160,- Eur mesačne na oblečenie, obuv, hygienické potreby, ovocie, zeleninu, letné tábory cez letné prázdniny a ostatné výdavky, ktoré sú neštandardné a neprimerané. Navrhol preto, aby odvolací súd vo výroku o výživnom napadnutý rozsudok zmenil tak, že výživné na maloletého E. určí sumou 90,- Eur od 01.09.2016, ktoré je povinný poukazovať do rúk matky vždy do 15. dňa mesiaca vopred a výrok bod II. o nedoplatkoch na zročnom výživnom navrhol zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. K doručenému odvolaniu podala písomné vyjadrenie matka s tým, že rozsudok považuje za vecne správny a navrhuje ho v celom rozsahu potvrdiť. Poukázala na to, že odvolacie dôvody nie sú zrejme z podaného odvolania a zdôraznila, že v konaní bolo preukázané a v rozsudku riadne objasnené ako sa zvýšili výdavky na maloletého od poslednej úpravy pomerov. Aktuálny nárast výdavkov bol vypočítaný v bode 56 rozsudku a to o sumu 182,75 Eur čo sa premietlo aj v rozsudku v podobe zvýšenia výživného zo strany otca o 65,- Eur mesačne. Ohľadne terapie maloletého v rámci neurofeedbacku prvoinštančný súd vychádzal z potvrdenia zo dňa 02.06.2016, ktorého obsah nekorešponduje s potvrdením otca v odvolaní, takže je krajne nevhodné, ak tento rozpor otec pripisuje matke, pričom nepreukázal opak ani predložením potvrdením zo dňa 10.03.2017. Navyše maloletý aktuálne navštevuje terapiu na korekcie zamerané na pozornosť a zlepšenie sebaregulácie v Galante. Čo sa týka výdavku na plávanie má za to, že otec predložením potvrdenia zo dňa 17.03.2016 nevyvrátil konštatovanie súdu o výdavku na plávanie maloletého, keďže potvrdenie o plaveckom výcviku nevyklučuje iné plavecké aktivity maloletého v Piešťanoch, čo je otcovi zrejme, navyše pri zhoršujúcich sa problémoch maloletého s chrbticou je zrejme, že od júna 2016 bude podľa odporúčenia lekárov nutné s ním chodiť plávať takmer denne. Čo sa týka tvrdenia otca o partnerovi matky a výdavkoch na domácnosť má za to, že už prvoinštančný súd zistil, že partner matky sa podieľa aj na výdavkoch na domácnosť, pričom tieto neboli zahrnuté do celkového rámca výdavkov matky. Aj otec má partnerku, ktorej príjmy a výdavky rovnako neboli posudzované a otec ich posúdenie v odvolaní nežiada. Otec je už v súčasnosti na základe dohody o vyporiadaní BSM výlučným vlastníkom obchodného podielu spoločnosti W., s.r.o., ktorá má za posledné 3 roky priemerný zisk 13.000,- Eur ročne, tzn. viac než 1.000,- Eur mesačne, pričom na základe totožnej dohody disponuje v súčasnosti s pozemkami v lukratívnych častiach I.. Takisto disponuje osobnými dokladmi matky a detí a tiež uzamykateľným trezorom s drahými šperkami z ktorých niektoré pravdepodobne patria aj matke a ich deťom. Konštatovanie otca o náraste jeho výdavkov je účelové a zavádzajúce. Ohľadom tvrdenia otca o údajnej pôžičke od spoločnosti W. vo výške 50.000,- Eur táto bola uvedená v účtovných podkladoch len do roku 2012. V účtovnej uzávierke za rok 2013 sa nenachádza, takže pravdepodobne bola uhradená v roku 2013, kedy ešte ich BSM trvalo. O stave nehnuteľností, ktoré má vo vlastníctve otec a podniká s nimi, ide o priemyselnú budovu, na verejný vodovod a plyn je možné v prípade záujmu urobiť prípojku bez vyšších nákladov v susediacich objektoch sa nachádza a najmä má za to, že daná zmluva o nájme nebytových priestoroch je uzavretá medzi otcom a jednou z jeho spoločností, čiže nie je výsledkom rokovania nezávislých subjektov na relevantnom trhu, ale dohody spriaznených osôb. Otec zrejme riadne neporozumel právnym predpisom, ktoré v odvolaní cituje, pretože prvoinštančný súd správne zohľadnil zmenu na strane potrieb oprávneného maloletého, keď sa jeho výdavky podstatne zvýšili a to z dôvodu diagnostikovania poruchy, pričom aj pomery na strane otca ako povinného sa zlepšili tým, že nadobudol výlučný majetok v rámci vyporiadania BSM. Aj keď otec namieta privysokú výšku výdavkov v prospech maloletého, tieto okolnosti nie sú prioritné pri určovaní vyživovacej povinnosti najmä ak matka je práve tým subjektom, ktorý okrem osobnej starostlivosti v prevažnej miere znáša nárast výdavkov maloletého v súvislosti so zemnou pomerov. Poukázala aj na to, že otec vybral obidvom dospelým deťom poistenia a disponuje svojim stavebným sporením, ktoré si ponechal, pričom tieto skutočnosti neboli predmetom vyporiadania BSM a to v záujme

rýchlejšieho uzavretia dohody. Záverom poukázala na to, že otec žiadal o zrušenie výživného pre staršiu dcéru K., pričom spis navrhla pripojiť, nakoľko je z neho zrejmé ako sa otec dokáže chovať k deťom v období, ktoré sú pre deti náročné. U maloletej K. išlo o obdobie kedy sa konečne pozviechala po vážnych zdravotných problémoch a nastúpila znovu na školu. Záverom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v plnom rozsahu potvrdil.

18. K predmetnému vyjadreniu podal otec doplnujúce vyjadrenie s tým, že špecifikoval dôvody odvolania s tým, že odvolacie dôvody je možné meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní a to s poukazom na ust. § 62 Civilného mimosporového poriadku. Aj keď to z jeho odvolania výslovne nevyplýva z obsahu je zrejmé v akom rozsahu rozsudok napáda. Jedná sa konkrétne o výroky č. I. a č. II. napadnutého rozsudku, ale odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. Zopakoval dôvody odvolania, v ktorých namietal predovšetkým zavádzajúce tvrdenia matky o výdavkoch pre maloletého s tým, že vzhľadom na odstup času pomery u maloletého sa nezmenili natoľko, že by muselo dôjsť k takému zvýšeniu výživného. Zotrvával na svojom odvolacom návrhu o zníženie výživného na sumu 90,- Eur mesačno od 01.09.2016 a v zrušení rozsudku v časti zročného výživného.

19. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 C.m.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p., § 68 C.m.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého je dôvodné, len čiastočne v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť, v časti zvýšenia výživného podľa § 388 C.s.p. zmeniť a v časti rozhodnutia o zročnom výživnom zrušiť a v závislom výroku o náhrade trov konania vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil z hľadiska konštatovanej a zistenej zmeny pomerov.

21. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie nároku na zvýšenie výživného, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Odvolateľ vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové podstatné skutkové tvrdenia či právne argumenty než tie, ktoré uplatnil už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi v dostatočnej miere vysporiadal.

22. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu na zníženie výživného a dôvodnosti návrhu na zvýšenie výživného pre maloletého a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu v plnej miere stotožňuje, nestotožňuje sa však so stanovenou výškou zvýšeného výživného.

23. V zmysle súdom prvej inštancie aplikovaného ustanovenia § 78 Zákona o rodine i v spojení s ustanovením § 121 C.m.p. (predtým § 163 ods. 1 O.s.p.), dohody i súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, resp. ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a trvanie dávok, pričom zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Hmotno-právnu podmienkou pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom je teda zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za

podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov.

24. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

25. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciú povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

26. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na to, aby súd vyhovel návrhu otca na zníženie výživného a v tomto smere ani odvolacie dôvody otca nie sú dôvodmi, na základe ktorej by súd mal jeho návrhu vyhovieť. Po posúdení súdom prvej inštancie zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov s prihliadnutím na odôvodnené potreby, odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvej inštancie, že nie je dôvodné znížiť doteraz určené výživné, preto odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného ako vo výroku vecne správny, s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

27. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu o zmene pomerov a potrebe zvýšenia výživného pre maloletého, ale nestotožňuje sa, ako je už uvedené vyššie s výškou súdom prvej inštancie zvýšeného výživného.

28. Bez ohľadu na odvolaciu argumentáciu otca vyvracajúcu matkou preukazované výdavky na maloletého, ktoré nemajú mať trvalý charakter, ale malo ísť o jednorazové výdavky, čo však mal otec vyvrátiť v rámci svojej obrany pred súdom prvej inštancie, bolo potrebným prihliadnuť na to, že ostatne bolo o výživnom na maloletého rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 8C/200/2010-488 zo dňa 21.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/3/2015-608 zo dňa 11.06.2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/3/2015-621 zo dňa 30.06.2015 týmto rozsudkom súd rozhodoval aj o výživnom pre plnoletú K., na ktorú je otec povinný platiť výživné v sume 300,- Eur mesačne, pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by došlo vo vzťahu k

plnoletej K. k zmene výživného od otca. Od uvedenej úpravy teda uplynulo do podania návrhu o zvýšenie výživného pre maloletého, t.j. do 26.08.2016 len obdobie 1 roka a 2 mesiacov. Zo zistenej zmeny pomerov u maloletého a z preukázania jeho nákladov vyplýva, že jeho odôvodnené potreby vzhľadom na obdobie jeho vývinu, keď maloletý v čase podania návrhu ešte nedovršil ani 10 rokov, ale vzhľadom na preukazovanú potrebu mimoškolských aktivít v záujme jeho zdravého vývinu došlo k nárastu jeho odôvodnených potrieb. Výživné stanovené súdom má ale odzrkadlovať výživné aké rodič, ktorému dieťa nie je zverené schopný platiť s prihliadnutím na odôvodnené potreby výživou oprávneného dieťa.

29. Podľa názoru odvolacieho súdu s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a faktory, ktoré musí súd pri zmene pomerov konštatovať je primeraným zvýšením zvýšenie na sumu 130,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2016, tzn. od začiatku školského roku 2016. Aj podľa názoru odvolacieho, tak ako to už bolo vyjadrené v skorších rozhodnutiach limitujúcim faktorom sú odôvodnené potreby maloletého. Suma 130,- Eur ako výživné od otca spolu s prídavkom na dieťa a osobnou starostlivosťou matky a tiež adekvátnym výživným zo strany matky postačí na krytie preukázaných odôvodnených potrieb maloletého. Zo strany matky zaťaženie sa úverom mohlo byť zohľadnené len čiastočne v tom smere, že kúpou nového bytu zabezpečila nové a zrejme i vhodnejšie bývanie aj pre maloletého E.. Inak plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred ostatnými výdavkami rodiča tzn. i splátok úveru. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že maloletý je vo veku 11 rokov, je predpoklad, že po ukončení základnej školy bude pokračovať v ďalšom štúdiu a tieto okolnosti, ako aj samotné pribúdanie veku je spojené s možným opakovaným zvyšovaním výživného v budúcnosti. Pokiaľ súd vchádza z výživného v rozpätí 20 - 25% príjmu povinného rodiča, v danom prípade nejde o čistý reálny mesačný preukázaný príjem otca ale príjem, ku ktorému súd dospel s prihliadnutím na spôsobom podnikania otca a jeho nakladanie s majetkom z obchodných spoločností, v ktorých je konateľom a spoločníkom. Vzhľadom na vedené dôvody, výživné nemôže byť určené na strope už uvedeného rozpätia 20 - 25% z príjmu otca pre obe na neho výživou oprávnené osoby.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto odvolací súd podľa § 388 CSP, bez potreby zopakovania, alebo doplnenia vykonaného dokazovania zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že otcovi zvýšil výživné na maloletého na sumu 130,- Eur mesačne od 01.09.2016, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

31. Čo sa týka zaostalého výživného, vychádzajúc zo spisu a aj vzhľadom na odstup času nie je zrejmé v akom rozsahu si otec plnil voči maloletému vyživovaciu povinnosť. Súdom prvej inštancie výrok o zročnom výživnom v dôsledku zmeny výroku o výživnom neobstojí. Odvolací súd preto rozsudok v tejto časti s použitím § 387 ods. 1 písm. b) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Je úlohou súdu prvej inštancie zistiť dlh na zročnom výživnom vzniknutý spätným zvýšením výživného pre maloletého a platením výživného povinným za rozhodné obdobie od 01.09.2016 a o tomto následne rozhodnúť a tiež rozhodnúť aj o náhrade trov konania, vrátane tohto odvolacieho.

32. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).